

ת"פ 42023/01/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 42023-01-21 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיא

בעניין: מדינת ישראל
נגד

המאשימה

הנאשם

פלוני

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בת זוג), לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין).

2. במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת בני זוג פרודים. ביום 16.1.2021 בסמוך לשעה 19:30 הגיעה המתלוננת לבית עסק בחיפה וזאת לצורך התקנת מערכת מולטימדיה ברכבה. הנאשם הגיע למקום ובין השניים התעורר ויכוח על רקע חשדו כי המתלוננת בוגדת בו. הנאשם דרש מהמתלוננת לצאת מהמקום ולשוחח עמו ביחידות. בתחילה, סירבה המתלוננת ולבסוף נענתה לדרישה בשל התלהמות הנאשם. אז, תקף אותה הנאשם בכך שנגח בראשה והיא בתגובה סטרה לו. בשלב זה הכה אותה הנאשם פעמיים בפניה באמצעות ידו, עד אשר הוטחה אל הרצפה. המתלוננת הצליחה לקום וניסתה להתקשר למשטרה, אז החל הנאשם לרדוף אחריה על מנת ליטול מידה את המכשיר הנייד, תוך שהוא מושך אותה ואוחז בבגדיה. לאחר כל זאת, עזב הנאשם את המקום. עקב מעשים אלו נגרמו למתלוננת סימנים אדומים והיא סבלה ממכאוב בפניה.

3. למען שלמות התמונה אציין כי הודאת הנאשם באה על רקע הסדר טיעון, לפיו הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן והוסכם כי המאשימה תעתור לעונש מאסר בפועל למשך 11 חודשים, וההגנה תטען לעונש באופן חופשי. כן הוסכם כי במסגרת הטיעון לעונש יוגש סרטון המתעד את האירוע וכן תמונות המתעדות את החבלות, וכי המתלוננת תעיד מטעם ההגנה.

טיעוני הצדדים והראיות לעונש

4. המתלוננת העידה וסיפרה על מערכת היחסים שבינה לבין הנאשם, ובין הנאשם לבנותיה. כן תיארה שהיא והנאשם הקימו עסק חדש זמן קצר לפני האירוע וכי מאז מעצרו היא חווה מצוקה כלכלית ומתקשה לנהל את העסק לבדה. המתלוננת ציינה כי ביקשה לבטל את תלונתה והוסיפה כי סלחה לנאשם והיא אף מבקרת אותו לעיתים קרובות

במעצר.

5. ב"כ המאשימה טענה כי מדובר באלימות קשה שהופעלה כלפי המתלוננת על רקע התפרצות זעם, וכי הנאשם לא חדל ממעשיו גם לאחר שהמתלוננת ניסתה להתגונן וסטרה לו, ואף כשניסתה להתקשר למשטרה. המאשימה עמדה על חומרתן של עבירות האלימות כלפי בנות זוג, ונטען כי במעשיו פגע הנאשם בכבודה, בביטחונה ובגופה של המתלוננת. נטען כי מעשיו של הנאשם חמורים, במיוחד לאור החבלה שנגרמה למתלוננת, וכי מהתיעוד המצולם של האירוע ניתן ללמוד על עוצמת הפגיעה. ביחס למתחם העונש ההולם, הפנתה ב"כ המאשימה לפסיקה וטענה כי הוא נע בין 10 חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל, ובנסיבות עניינו עתרה להשית על הנאשם 11 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, התחייבות ופיצוי.

6. ב"כ הנאשם טען כי מדובר באירוע הדדי בו סטרה המתלוננת לנאשם וכי לא מדובר בחבלה משמעותית ולראיה שהמתלוננת אף לא נזקקה לטיפול רפואי. נטען כי מדובר בנאשם שעברו אינו מכביד והוא הודה בהזדמנות הראשונה לאחר תיקון כתב האישום ובכך חסך זמן שיפוטי רב. ביחס למתחם העונש ההולם נטען כי הוא נע בין מאסר על תנאי ועד 11 חודשי מאסר בפועל. ביחס לעונש הראוי הפנתה ההגנה לפסיקה ולעמדת המתלוננת, ונטען כי בכוונת השניים לשקם את יחסיהם ולחזור לחיות יחד. לאור כך, ביקש הנאשם להסתפק בימי מעצרו בצירוף מאסר מותנה.

7. הנאשם בדברו האחרון התנצל על מעשיו והביע חרטה. כן תיאר את תמיכתו בבנותיה של המתלוננת, ואת רצונו לשוב ולנהל חיים נורמטיביים לצידה, וכן לשוב לעסק שהקימו יחד. הנאשם ציין כי הוא משולב בטיפול במסגרת המעצר, הוא חש נתרם ממנו ובכוונתו להמשיך בכך לאחר שחרורו.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

8. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, על בית המשפט לגזור את הדין לאחר קביעת מתחם ענישה ההולם את העבירה בנסיבותיה. לאחר קביעת המתחם יש להחליט אם ראוי לסטות ממנו, לקולה או לחומרה, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם שנקבע. בעת קביעת מתחם העונש ההולם מתחשב בית המשפט בעקרון המנחה בענישה - הלימה, בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

9. **הערכים המוגנים בבסיס העבירה:** הערכים שנפגעו בשל מעשי הנאשם ברורים. מדובר בפגיעה בשלום גופה, כבודה ובטחונה של המתלוננת. מעיון בסרטון שהוגש ניתן להסיק בבירור כי האלימות בה נקט הנאשם כלפי המתלוננת חמורה וקשה והיא אף הותירה בה חבלה ומכאן שהפגיעה בערכים המוגנים משמעותית.

10. **נסיבות הקשורות לביצוע העבירה:** כאמור לעיל, במסגרת הסדר הטיעון הסכימו הצדדים כי בשלב הטיעונים לעונש יוצג סרטון המתעד את האירוע וכן יוצגו תמונות המתעדות את החבלות שנגרמו למתלוננת. משכך,

מדובר בהתניה על האמור בסעיף 40' לחוק העונשין ועלי לקבוע את הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה לא רק על בסיס האמור בכתב האישום בו הודה הנאשם, אלא אף בהתבסס על ראיות אלו.

11. לא ניתן להסיק מעובדות כתב האישום המתוקן שמדובר באירוע מתוכנן. ואולם, בהקשר זה יש להעיר כי הנאשם הגיע למקום על רקע חשד שהמתלוננת בוגדת בו, עובדה המוסיפה חומרה לאירוע. האלימות שהפעיל הנאשם על המתלוננת חמורה והיא כללה נגיחה בפניה ובהמשך שתי סטירות חזקות אשר האחרונה הפילה את המתלוננת ארצה. אכן, המתלוננת סטרה לנאשם לאחר הנגיחה ואולם אינני סבור שיש לראות בכך נסיבה מקלה. מדובר בתגובה שנראית אינסטינקטיבית על רקע הנגיחה שספגה המתלוננת רגע קודם ואף לצרכי הגנה. בכל מקרה, הנאשם הגיב באלימות קשה במיוחד - פעמיים. אף כאשר הצליחה המתלוננת לקום וניסתה לחייג למוקד המשטרה המשיך לרדוף אחריה בניסיון לחלץ מידה את מכשיר הטלפון הנייד, אחז בבגדיה ומשך אותה.

12. **מדיניות הענישה:** מדיניות הענישה בעבירות אלימות כלפי בני זוג מחמירה, ובהיעדר נסיבות מיוחדות מוטלים לרוב עונשי מאסר. ראו:

"כאשר דפוס פעולה כה אלים ובוטה בין בני זוג נחשף, יש למצות את הדין עם בן הזוג האלים ולהורות על מאסרו. זאת, בין היתר, על מנת לאיין את החשש כי ימשיך במעשיו ויפגע בבת זוגו עד כדי חלילה תוצאה טראגית של פגיעה שכזו, וכן לצורך הרתעתו והרתעת הרבים מפני ביצוע מעשים דומים בעתיד" (רע"פ 1536/20 פלוני נ' מדינת ישראל (1.3.2020))

"חדשות לבקרים אנו מתבשרים על גבר נוסף שחבל בבת-זוגו, ולא מעטים הם המקרים שהתקיפות הסתיימו במותה של הקורבן. את הרוח הרעה הזו יש לעקור מן השורש, ומקום שהסברה וחינוך לא עושים את שלהם, מצווה בית המשפט לתרום את תרומתו בדרך הענישה שינהיג" (ע"פ 618/06 מדינת ישראל נ' פלוני (19.3.2007)).

"השנים חולפות, נדמה לנו שאנו צועדים קדימה לעבר עולם מתקדם ושוויוני יותר, ואולם, לדאבון הלב, בתחום האלימות נגד נשים מצד בני זוגן וקרוביהן עולם כעווולתו נוהג. במצב דברים זה ענישה מחמירה נגד בני זוג אלימים הייתה ועודנה צורך השעה, ועובדה מצערת זו מפחיתה את המשקל שניתן לייחס לשיקולי ענישה אחרים, כדוגמת נסיבותיו האישיות של המערער" (ע"פ 3011/17 מיכה מכלוף פרץ נ' מדינת ישראל (31.1.2019))

13. מעיון בפסיקה במקרים דומים ניתן למצוא קשת רחבה של עונשים החל מצו של"צ ומאסרים מותנים (במקרים של שיקום מובהק, בין של הנאשם ובין של מערכת היחסים) ועד מאסר בפועל, והכל תלוי בנסיבות העבירה ובנסיבותיו של הנאשם. כך למשל ראו: רע"פ 1536/20 פלוני נ' מדינת ישראל (1.3.2020), בו הוטלו על נאשם 12 חודשי מאסר בשל שלושה מקרי אלימות כנגד אשתו במהלכם היכה בה במכות אגרופ, בעט בה ואף איים עליה תוך הצמדת סכין לגופה. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה, תוך דחיית הטענה בדבר מצבו הגופני הקשה והעזרה שהוא נדרש להושיט למתלוננת שאף מצבה הגופני קשה; רע"פ 977/16 דין נ' מדינת ישראל (10.2.2016), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של הנאשם על חומרת עונשו - 18 חודשי מאסר בפועל. הנאשם במקרה זה תקף את

זוגתו וגרם לה חבלה של ממש בכך שהיכה אותה בפניה, משך בשערה ובעודה שרועה על הרצפה בעט בה והיכה אותה; רע"פ 8833/15 **אבו רומי נ' מדינת ישראל** (23.12.2015), בו נידון הנאשם לשבעה חודשי מאסר בפועל בשל כך שהכה את אשתו מספר פעמים, חנק אותה וגרם לה לחבלות; רע"פ 233/15 **בטש נ' מדינת ישראל** (22.1.2015), בו נדחה ערעורו של נאשם על חומרת עונשו - 12 חודשי מאסר בפועל (כולל הפעלת מאסר מותנה). במקרה זה הורשע הנאשם בכך שאיים על בת זוגו על רקע רצונה להיפרד, ובהמשך, השליך אותה על המיטה והכה אותה באגרופים בכל חלקי גופה; רע"פ 1805/11 **שמחייב נ' מדינת ישראל** (7.3.2011), בו נותר על כנו עונש מאסר בן 7 חודשים שהוטל על הנאשם בשל כך שהכה את אשתו מכת אגרוף; רע"פ 3629/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (18.5.2011), בו נותר על כנו עונש מאסר בן 9 חודשים שהוטל על נאשם שהורשע בכך שאיים על רעייתו וכן היכה אותה במכות אגרוף לראשה, עיקם את ידה, נשכה וסטר לה.

14. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירה מושא עניינו נע בין מספר חודשי מאסר ועד 12 חודשי מאסר.

קביעת עונשו של הנאשם

15. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי העונש אמור להיגזר בגדרי מתחם הענישה. לא נטען דבר בעניין סיכויי השיקום של הנאשם, ואכן לא מצאתי הצדקה לחריגה לקולה ממתחם הענישה. בכל מקרה, אציין כי לא התבקש תסקיר בעניינו של הנאשם ולא הובאו בפני נתונים מהם ניתן להסיק סיכויי שיקום ממשיים המצדיקים חריגה ממתחם הענישה.

16. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון כי לא מדובר במעידה ראשונה, ולחובת הנאשם שתי הרשעות בעבירות של הפרעה לשוטר ואיומים. לקולה הבאתי בחשבון את גילו הצעיר (כבן 30) ואת הודאתו אשר חסכה זמן שיפוטי. אציין כי מדבריו התרשמתי מחרטה כנה ומצער על תוצאות מעשיו. הבאתי עוד בחשבון את עמדת המתלוננת אשר ביקשה להקל עד מאוד עם הנאשם. בעניין זה אציין עוד כי המתלוננת הקפידה להתייבב לכל דיוני בית המשפט והתרשמתי ממצוקתה וכאבה על המצב בו היא נתונה עקב האירוע. ואולם, הגם כי "קולו של נפגע העבירה קול חשוב הוא, ואזני בית המשפט כרויות לו ... רצונו הוא אחד מני שיקולים שעל בית המשפט לשקול. על אחת כמה וכמה אמורים הדברים עת מדובר בקרבן שתלותו במבצע העבירה רבה, וישנו חשש אינהרנטי שרצונו מוטה מסיבות כאלה ואחרות" (רע"פ 7951/10 **גוני ניב נ' מדינת ישראל** (2.11.2010)). בעניין זה קשה היה שלא להתרשם כי המתלוננת תלויה בנאשם כלכלית ודבריה ביטאו מצוקה כלכלית הנובעת ממעצרו ומהעונש שיוטל עליו בשל מעשיו. אכן, בית המשפט נדרש להביא בחשבון את הפגיעה שתגרם למשפחת הנאשם בשל העונש שיוטל עליו (סעיף 40(2) לחוק העונשין) ואולם עליו ליתן את המשקל הראוי לשיקול זה בהתאם לנסיבות העניין הכוללות (ראו בהשוואה: ע"פ 2455-09-11 **פלורא נ' מדינת ישראל** (7.12.2011)). בצד דברים אלו, הבאתי בחשבון גם את העובדה שמדובר במאסר ראשון של הנאשם ואת ההשפעה הקשה שתהא לכך בוודאי עליו.

17. טרם סיום אציין כי במהלך דבריו הזכיר הנאשם הליך טיפולי שהוא נוטל בו חלק במהלך המעצר. הנאשם לא הציג מסמכים כלשהם בנושא וכאשר לא ביקש לקבל תסקיר, לא ראיתי, כאמור ליתן עדיפות לשיקולי שיקום. עם זאת

יש לשבחו על רצונו בשיקום וטוב יעשה אם ינצל את תקופת מאסרו להמשיך ולהתמיד בטיפול וטוב יעשה שב"ס אם ישלבו בהליך זה.

18. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר בפועל וזאת החל מיום מעצרו - 16.1.21

ב. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שנתיים כל עבירת אלימות פיזית כלפי בן זוג.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, ט' ניסן תשפ"א, 22 מרץ 2021, במעמד הצדדים.